

DE LA BRÈTE „MANO DÈDÈ IR MANO KLEBONAS“

Jean de la Brète yra iš tų rašytojų, kurių vardas mažai žinomas, bet kurių knygos gausiai skaitomos. Šito Jono, tikriausiai, rašytojos Alice Chambonnel (gim. 1852), nemini net prancūziškasis Larousse; tačiau *Mano dèdès...* išpirkta šimtai tūkstančių.

Romanas pasakoja apie mylinčius žmones ir parodo kiekvieno jų smulkutę vidaus dramą. Pasakoja apie 16 metų našlaitės Reginos intymius išgyvenimus nuo to momento, kada pradėjo busti joje moteris. Pasakoja apie Paulių Konpratą, kuris klaidingai buvo pamilęs Reginos seserėčią. Pasakoja apie kleboną, kuris tėviškai prisirišo prie savo mažos akiplėšiškos, bet mylinčios avelės Reginutės ir turėjo su ja persiskirti, pats likdamas, kaip senas žvirblis, tik su savo sakykla. Bet visos dramos baigėsi gerai: Reginutė gavo norimą Konpratą. Konpratas pasijuto tikrai mylėjęs tik Reginą, ne jos seserėčią, klebonas, visas nušvitęs, galėjo vėl džiaugtis savo Reginutės laime.

Romanas imponuoja charakterių, fabulos, kompozicijos vientisumu ir paprastumu, net stilizuotu paprastumu, saulėtu humoru ir sunkiausiomis aistringų dūkimo, tylaus atsidusimo valandomis, nepaprastai plastišku ir kondensuotu sti-

lium, ypačiai dialogais. Viskas taip skoningai naivu ir giedra, kaip tik prancūzai temoka parodyti. Didelis nuopelnas už tai priklauso ir vertėjui, kultūringam žodžio stilistui. O čia jam dar geriau sekėsi, nes ir pats verčiamasis dalykas yra jo skonio.

Jean de la Brète: *Mano dėdė ir mano klebonas*. Iš prancūzų kalbos vertė A. Vaičiulaitis. Sakalas 1934, 102 p., 2 lt.